

Вікторія Койло

Методологія аналізу індексу сталого розвитку: дані з країн з ринками, що формуються, та розвинутих держав

У статті запропоновано новий підхід до подолання погрешностей при визначенні рівня стійкості на загальнодержавному рівні. Складений індекс сталого розвитку (SDI) – це інструмент проведення всебічної оцінки прогресу 15 розвинутих економік і 15 країн з ринками, що формуються, у досягненні цілей сталого розвитку за період з 2004 по 2018 рік.

Запропонований індекс спрямований на вимірювання та контроль сталого розвитку на національному рівні та підвищення розуміння концепції стійкості.

Він також дає уявлення про основні проблеми різних країн на сучасному етапі їхнього розвитку. Розглянуто набір показників, які розподілено на чотири категорії сталого розвитку: економіка, суспільство, управління та довкілля.

Показано, що протягом аналізованого періоду для розвинених країн був характерний задовільний рівень стійкості, тоді як рівень SDI на ринках, що формуються, був нижчим. Результати також вказують на те, що з моменту прийняття Паризької угоди в рамках Рамкової конвенції ООН про зміну клімату у 2015 році розвинені країни демонструють кращі результати.

У статті також представлено проект оптимізаційної моделі сталого розвитку з урахуванням викидів CO₂.

Ключові слова: розвинені країни, ознаки сталості, ринки, що формуються, оптимізаційна модель з урахуванням викидів CO₂, індекс сталого розвитку

Класифікація JEL: O15, Q01, Q56

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Викторія Койло

Методологія аналізу індексу сталого розвитку: дані з країн з ринками, що формуються, та розвинутих держав

В статье предложен новый подход к преодолению погрешностей при определении уровня устойчивости на общегосударственном уровне. Составной индекс устойчивого развития (SDI) – это инструмент проведения всесторонней оценки прогресса 15 развитых экономик и 15 стран с формирующимися рынками в достижении целей устойчивого развития с 2004 по 2018 год.

Предложенный индекс направлен на оценку и контроль устойчивого развития на национальном уровне и повышение понимания концепции устойчивости.

Он также дает представление об основных проблемах разных стран на современном этапе их развития. Рассмотрен набор показателей, классифицированных на четыре категории устойчивого развития: экономика, общество, управление и окружающая среда.

Показано, что на протяжении анализируемого периода развитые страны характеризовались удовлетворительным уровнем устойчивости, в то время как уровень SDI на формирующихся рынках был ниже. Результаты также указывают на то, что с момента принятия Парижского соглашения в рамках Рамочной конвенции ООН об изменении климата в 2015 году развитые страны демонстрируют лучшие результаты.

В статье также представлен проект оптимизационной модели устойчивого развития с учетом выбросов CO₂.

Ключевые слова: развитые страны, признаки устойчивости, формирующиеся рынки, оптимизационная модель с учетом выбросов CO₂, индекс устойчивого развития

Классификация JEL: O15, Q01, Q56

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), что позволяет неограниченное повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.